

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 29. juni 2007
Kontor: Kommunal sundhed
J.nr.: 2007-1431-272
Sagsbeh.: shh
Fil-navn: spørgsmål/spm 4976 alkoholbehandling

Besvarelse af spørgsmål nr. 4976, som Mia Falkenberg (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 18. juni 2007

Spørgsmål 4976:

"Hvilke initiativer forestiller ministeren sig at tage for at få kommunerne – særligt i det gamle Københavns Amt – til at sørge for at opprioritere indsatsen med at behandle anmodninger om betalingstilsagn fra behandlingsstederne, således at alkoholikere kan påbegynde behandling på de respektive behandlingssteder, og finder ministeren det ikke urimeligt og udtryk for en tilsidesættelse af kommunens forpligtelser, når flere kommuner ikke har afsat penge til behandling af alkoholikere, og hvad vil ministeren gøre for at sørge for, at det sker i fremtiden – og i forlængelse heraf hvilke initiativer vil ministeren tage for at sørge for, at de behandlingscentre, som i øjeblikket ingen indtægter har, fordi kommunerne ikke behandler behandlingsanmodningerne ikke lukker og dermed efterlader alkoholikere med færre behandlingsmuligheder end hidtil?"

Svar:

Efter sundhedslovens § 141, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde vederlagsfri behandling til alkoholmisbrugere. Efter 141, stk. 2, skal alkoholbehandling iværksættes senest 14 dage efter, at alkoholmisbrugeren har henvendt sig til kommunen med ønske om at komme i behandling.

Efter § 141, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen tilvejebringe tilbud om alkoholbehandling ved at etablere egne institutioner eller ved indgåelse af aftaler herom med andre kommunalbestyrelser, regionsråd eller private institutioner. Det er således op til kommunerne selv at tilrettelægge indsatsen på alkoholområdet, og det er op til kommunerne at beslutte, hvilket tilbud, der skal kunne gives en alkoholmisbruger inden for 14 dage.

I forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen fik kommunerne tilført et beløb til alkoholbehandling svarende til, hvad amterne årligt havde anvendt på alkoholbehandling.

For at sikre, at der er et tilbud til de mest belastede alkoholmisbrugere, har der siden 2001 være afsat satspuljemidler til fripladser på fortrinsvis private døgnbehandlingsinstitutioner for alkoholmisbrugere. Det er kommunerne, som visiterer til de behandlingsinstitutioner, som er med i fripladsordningen.

Ministeriet har forespurgt Sundhedsstyrelsen, om indberetningerne til det nye alkoholbehandlingsregister, viser, at der er en generel tendens til, at

færre er kommet i behandling i første kvartal 2007 i forhold til første kvartal 2006. Indrapporteringerne til registeret bekræfter denne tendens, men tallene er på grund af manglende indberetninger fra kommunerne og behandlingsinstitutionerne så usikre, at de næppe kan bruges til at til at bedømme udviklingen.

Kommunernes Landsforening har udtalt til pressen, at der kan være tale om et overgangsproblem, hvis nogle kommuner ikke henviser til døgnbehandling. Samtidig kan der være tale om, at nogle kommuner bruger egne tilbud frem for at henvise til private døgnbehandlingstilbud.

Som det fremgår af ovenstående, er der tilført kommunerne midler til at varetage opgaven med alkoholbehandling.

På baggrund af den konkrete sag finder jeg imidlertid, at der kan være behov for at få belyst, hvorledes kommunerne indtil nu har organiseret alkoholbehandlingen. Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil tage sagen op med Kommunernes Landsforening med henblik på at drøfte, hvorledes en nærmere undersøgelse af alkoholbehandlingen kan gennemføres.